

Zpravodaj obce

I. ročník, prosinec 2015

Čtvrtletník

Registrováno u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním číslem: MK ČR E 21 992

KOŽUŠANY - TÁŽALY

NAŠI MLADÍ HASIČI V ROCE 2015

Milí čtenáři, během druhé poloviny letošního roku se nám podařilo zorganizovat pro naše malé hasiče několik soutěží a závodů. Ke konci prázdnin ve dnech 21.- 23. srpna jsme se vydali na letní hasičské soustředění 2015 do Jeseníků, na chatu Jelenka, v obci Františkov. Počasí bylo ideální, prostředí i chata úžasná. Přípravka si s sebou vezla i své rodiče, mladší i starší si vystačili sami. Vyjžděli jsme do okolí na výlety, navštívili jsme lanové centrum v Branné. Zajeli jsme se podívat i na Dlouhé stráně. Našel se čas i na různé hry s hasičskou tematikou. Nebylo by soustředění bez táboráku a Stezky odvahy. Za statečnost byly všechny děti řádně odměněny.

13. září 2015 jsme se zúčastnili soutěže v rámci Ligy požárního útoku v Nové Hradečné. Zaútočily si děti z přípravky, s časem 50.51 s. Družstvo mladších se umístilo na 10. místě z 31 družstev, družstvo starších na 11. místě z 25 družstev s časem 18.26 s.

10. října 2015 se konal Závod požárnícké všestrannosti, takzvaný Braňák, tentokrát v Tršicích. Této soutěže se zúčastnilo pouze jedno družstvo mladších hasičů v sestavě: Jakub Šmakal, Jakub Stavělík, Adéla Lejsková, Bára Burešová a Míša Čapková. Zde měly děti možnost zúročit své znalosti topografických značek, technických značek, zásad první pomoci, požární znalosti, uzlování, střelby ze vzduchovky a ve zkoušce mrštnosti. Umístily se na krásném 20. místě ze 40 družstev.

Diana Buchtová

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,
s blížícím se koncem letošního roku bych Vás rád seznámil s nejdůležitějšími aktivitami výstavby v naší obci.

Počátkem roku byla dokončena rekonstrukce Mateřské školky. Byla provedena výměna oken, zateplení obvodového pláště a střechy v celkové výši 2,1 mil. Kč. Dotace ze Státního fondu životního prostředí činila 1,3 mil. Kč.

Následovala rekonstrukce tělocvičny s výměnou oken, zateplení obvodového pláště, zateplení podstřešního prostoru a výměnou osvětlení na hrací ploše, v celkové výši 5,6 mil. Kč. Dotace ze Státního fondu životního prostředí činila 3 mil. Kč.

V říjnu byl realizován nákup nákladního automobilu a 5 ks kontejnerů na svoz bioodpadu jako je tráva, dřeviny a další ve výši 1,6 mil. Kč. Dotace ze Státního fondu životního prostředí činila 1,3 mil. Kč. Povinnost likvidace tohoto odpadu byla obcím zákonem stanovena od 1. 1. 2016.

Dále byla schválena dotace Ministerstva obrany na opravu válečného hrobu v Charvátce. Cena opravy bude cca 230 tis. Kč a dotace Ministerstva obrany činí 163 tis. Kč. Práce na opravě budou provedeny začátkem příštího roku.

Po celý rok probíhala výstavba splaškové kanalizace. Celková cena bude cca 50 mil. Kč., z toho dotace z Ministerstva zemědělství je 30 mil. Kč., z Olomouckého kraje 2 mil. Kč. Dále je požádáno o dofinancování projektu opětovně z rozpočtu Olomouckého kraje a současně i z fondu ministra zemědělství. Doufáme, že se nám podaří dotační podíly navýšit z původních 60% na 75%.

Oprava silničních svršků poškozených výstavbou kanalizace bude probíhat v 1. polovině roku 2016. Vzhledem k vyjádření statika a zákazu hutnění rýhy po výkopu kanalizace v cca 70% obce je nutno počkat na přirozené sesednutí zeminy a její stabilizaci. Snahou zastupitelů je pokud možno provést celkovou opravu komunikací včetně chodníků. Na krajskou komunikaci III. třídy (přítah přes Kožušany) budeme žádat o příspěvek z rozpočtu Olomouckého kraje. Místní komunikace budou řešeny dotací Programu obnovy venkova, nebo z vlastního rozpočtu.

V souvislosti s výstavbou splaškové kanalizace vám chci zodpovědět nejčastější otázky, co a jak to bude s kanalizací dále.

Spuštění zkušebního provozu čistírny odpadních vod bude magistrátem města Olomouc povoleno od ledna 2016.

Předchystání a výkopové práce na soukromých přípojkách našich občanů z jejich rodinných domů je možno uskutečnit v průběhu letošního roku a počátku příštího roku. Ale samotné přepojení splaškových vod na kanalizační řad, do revizní šachty, bude možno provést až po spuštění zkušebního provozu ČOV, což by mělo být v lednu 2016. Pokud by se někdo napojil před spuštěním zkušebního provozu čistírny odpadních vod na kanalizační řad, došlo by k nátoky splaškových vod do čistírny, která je nebude moci zpracovat. Tímto by mohlo dojít k nemalým škodám na této čistírně. Současně připomínám, že do kanalizačních přípojek nesmí být napojeny dešťové vody, protože by došlo k výraznému nařezání splašků a problémům s jejich biologickou likvidací.

Všem domácnostem bude v měsíci lednu 2016 doručen do domácích poštovních schránek leták s podrobným popisem možností napojení a podmínek převzetí napojení. Ke každé přípojce je nutno doložit fotodokumentaci napojení na kanalizační řad, což je do revizní šachty u domů našich občanů. Následné napojení bude probíhat v 1. polovině roku 2016.

Rok 2015 byl velice náročný jak investičně pro rozpočet obce, tak i na hluk, prašnost a omezenou průjezdnost obcí pro občany. Proto bych Vám všem rád poděkoval za trpělivost a ohleduplnost při výstavbě splaškové kanalizace.

Závěrem mi dovoluji popřát všem občanům obce klidné a příjemné prožití svátků vánočních a mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti do roku 2016.

Petr Mazal
starosta obce

ZAMYŠLENÍ NAD PRVNÍM ROČNÍKEM NOVÉHO ZPRAVODAJE

Vzhledem k tomu, že tímto čtvrtým číslem nového Zpravodaje obce Kožušany – Tážaly, který máte právě v rukou, končí první rok obnovené tiskové informovanosti občanů, chceme zde krátce rekapitulovat uplynulé roční období našich aktivit.

Absenci obecních novin jako zdroje informací, poučení ale i zábavy jsme dlouhodobě pociťovali nejenom my, kteří se na jeho vydávání podílíme, ale také mnozí z vás, kteří si ho se zájmem přečtete.

V říjnu a listopadu loňského roku jsme stáli před spoustou otázek, jak koncipovat nový Zpravodaj, který by měl navázat na předchozí z let 2001 až 2004.

Otázky jsme řešili v oblastech:

- jaká má být struktura novin, aby byly pro čtenáře přehledné, srozumitelné a zajímavé,
- periodicitu vydávání, zda jej vydávat dvakrát až čtyřikrát ročně,
- počet kusů, aby výtisků nebylo málo, nebo aby neskončily jako nepoužité v kontejneru na papírový odpad,
- využití barevného tisku Zpravodaje s ohledem na estetičnost, ale také na ekonomiku finančních nákladů na jeho pořízení a spoustu dalších otázek.

Velice důležité bylo získání „dopisovatelů“ příspěvků do zpravodaje. Oslovili jsme všechny vedoucí nebo jejich zástupce sdružení, spolků, organizací, institucí, soukromé právnické i fyzické osoby, ale také občany s žádostí o spolupráci s náplní příspěvků. Většina z nich na spolupráci přistoupila a jejich příspěvky nám pomáhají se sdělením, co je v obci nového, co se připravuje a co se událo. Můžeme se také dozvědět něco zajímavého z naší historie a podobně. Těmto „dopisovatelům“ patří naše velké Děkujeme, nejen za to, že to dělají bez nároků na honorář, ale hlavně za jejich sdělení, které nás informuje, ale také v mnohém vnitřně obohacuje.

Domníváme se, že první rok existence nového Zpravodaje je přínosem pro informovanost občanů naší obce. Z ohlasů čtenářů, ale i ze spolupráce všech, kteří se na tvorbě obecních novin podílí, budeme v dalším roce pracovat ve stejném stylu. I nadále budeme počítat s příspěvky našich stálých dopisovatelů a rádi budeme spolupracovat s novými „spolupracovníky“. Příspěvky i s fotografiemi lze v roce 2016 zasílat v termínech: do 23. února (1. číslo), do 17. května (2. číslo), 23. srpna (3. číslo) a 25. října (4. číslo) na e-mailové adresy členů redakční rady:

dianabuchtova@seznam.cz milanzencak@centrum.cz kubisa.v@seznam.cz

V případě nemožnosti podávat příspěvky elektronicky mohou být v psané listinné podobě podány na náš obecní úřad.

**Vážení spoluobčané,
prožíváme období adventu, přicházejících vánočních svátků, ale také příchodu nového roku. Přejeme Vám šťastné a veselé Vánoce a v nastávajícím příštím roce 2016 hlavně pevné zdraví, lásku, štěstí, vnitřní pohodu a dobré mezilidské vztahy.**

FOTBALISTÉ KOŽUŠAN PŘEZIMUJÍ V ČELE TABULKY

Před blížícím se zimním obdobím je čas na rekapitulaci letos zahájených nových ročníků soutěže mužů, tak i soutěže žáků. Nejprve hodnocení II. třídy mužů. Jak bylo řečeno v minulém zpravodaji, mužstvo bylo vhodně doplněno a byl předpoklad, že naše účinkování v soutěži by se mělo odehrávat v horním patře tabulky. Jak vidno z přiložené tabulky po podzimní části, kdy bylo ještě předebráno jedno utkání z jarní části soutěže, hráči úkol splnili stoprocentně a po odehraných 14 kolech figuruje oddíl na prvním místě tabulky.

Od nového ročníku zavedl Okresní fotbalový svaz novinku, že zápas na hřišti nekončí nerozhodným výsledkem, ale kopou se pokutové kopy, vítěz bere 2 body, ten kdo prohrál, bere 1 bod. Z tabulky je patrné, že nově obsazený post brankáře byl velmi důležitý, obrana obdržela nejméně branek, tak jako angažování Tomáše Řeháka, který jen sám nastřílel 21 branek a suverénně kraluje tabulce střelců. Druhým střelcem je Martin Soušek se šesti brankami, důležitý hráč středu pole, a pokud je potřeba, rovněž využití jeho silné stránky v obraně. O vyrovnanosti odehraných zápasů doma a na hřištích soupeřů svědčí fakt, že tým doma ze sedmi zápasů získal 18 bodů při skóre 22:7 a venku ze sedmi zápasů získal rovněž 18 bodů při skóre 18:6. Prohráli jsme pouze v Července a doma mrzela prohra v derby s Drahlavem. Do jarní části soutěže vstoupíme domácím zápasem s Chomoutovem 27. března 2016. Důležitým momentem je fakt, že na jaře hrajeme s družstvy na druhém, třetím a čtvrtém místě na domácím hřišti.

Co se týče hodnocení mládeže, družstvo hraje ve skupině B, II. třídy starších žáků a nevede si vůbec špatně. Po podzimní části soutěže figuruje na 4. místě, jak je patrné z přiložené tabulky. Z devíti soutěžních utkání vyhráli žáci 6 zápasů (jednou na penalty) a byť vstřelili pouze 10 branek, získali 17 bodů. Nejlepšími střelci týmu jsou se třemi brankami Polák Oto a Zedník Jiří. Pokračování soutěže bude 24. dubna 2016.

Okresní přebor II. třídy – muži

pořadí	klub	zápasy	výhra	remíza	prohra	skóre	body
1.	Sokol Kožušany	14	12	0	2	40:13	36
2.	SK Červenka	14	12	0	2	49:19	35
3.	FK Autodemont Horka	14	11	0	3	48:25	32
4.	Sokol Chomoutov	14	9	0	5	39:30	27
5.	Sokol Újezd u Uničova	14	8	0	6	25:19	24
6.	Sokol Přikazy	14	7	0	7	29:28	23
7.	SK Šumvald	14	8	0	6	30:35	23
8.	Sokol Velký Týnec	14	7	0	7	32:35	20
9.	FK Přáslavice	14	7	0	7	28:29	19
10.	FK Šternberk B	14	5	0	9	41:31	17
11.	FC Drahlav	14	5	0	9	17:40	13
12.	Sokol Střelice	14	3	0	11	19:35	11
13.	Sokol Dlouhá Loučka	14	2	0	12	17:40	7
14.	TJ Blatec	14	2	0	12	15:50	7

Ing. Škubna Jiří
předseda oddílu

Okresní přebor st. žáků, sk. B

pořadí	klub	zápasy	výhra	remíza	prohra	skóre	body
1.	Sokol Dub nad Mor.	9	9	0	0	56:10	27
2.	SK Chválkovice	9	7	0	2	50:21	21
3.	FC Hněvotín	9	7	0	2	39:16	21
4.	Sokol Kožušany	9	6	0	3	10:22	17
5.	SK Náměšť na Hané	9	5	0	4	38:35	13
6.	SK Grygov	9	4	0	5	29:33	13
7.	SK Slatinice	9	4	0	5	26:20	12
8.	Sokol Velký Újezd	9	2	0	7	17:27	8
9.	TJ Sigma Lutín	9	1	0	8	15:51	3
10.	1.FC Olomouc	9	0	0	9	4:49	0

LETOŠNÍ SEZÓNA NAŠICH HASIČŮ

Píše se měsíc listopad a našeho Rákosníčka (sportovní mašinu), jsme uložili k zimnímu spánku. Čas bohužel nelze zastavit.

Letošní sezóna byla velmi vydařená pro sportovní družstva mužů i žen. Muži nakonec sezónu ukončili dokonalým časem 15:24 s na noční soutěži v Nasobůrkách, kde se umístili na krásném 3. místě. Ženy ke konci sezóny získaly další časový rekord, a to 18:09 sna pohárové soutěži v Hlubočkách, kde se rovněž umístily na poctivě vybojovaném 3. místě.

Od září 2015 jsme se také zapojili do sbírky PET víček pro Tomíčka, chlapce, z Velkého Týnce. Tomíček má diagnostikovanou mozkovou vadu

a je potřebné, aby absolvoval několik rehabilitací, které by mu velice pomohly s rozvojem motoriky. Tyto rehabilitace bohužel pojišťovna nehradí, proto rodiče prosí širokou veřejnost o pomoc sběrem vršků. My jsme tuto příležitost tzv. chytili za pačesy a snažíme se Tomíčkovi pomoci. Začátkem měsíce listopadu jsme předali Tomíčkovi první velkou várku víček. Doufáme, že takových předání ještě uskutečníme více. Fotografie z předání jsou zveřejněny na našich facebookových stránkách. Děkujeme těm, kteří přispěli svými nasbíranými víčky. Sběrka nadále pokračuje, snažíme se rozšířit i sběrná místa. Aktuální sběrná místa jsou: Potravní Marčiva- Kožušany i Tážaly, MŠ a ZŠ Kožušany-Tážaly, (pouze pro rodiče s dětmi a zaměstnance), ZŠ a MŠ Bystročice (také pouze pro děti s rodiči a zaměstnance), MADER sport- Olomouc, Denisova 20, Rašnerova pekárna Olomouc, Denisova 27. Prosím zapojte se také do sbírky, každé víčko pomáhá.

Jak jsme se již zmínili, sportovní sezóna pro letošní rok skončila, ale některé společenské akce nás ještě čekají. Za námi je lampionový průvod, který se uskutečnil 7. 11. 2015 a stal se již tradiční událostí každého kalendářního roku. Letošní účast byla hojná a velice nás všechny potěšila.

Kamila Kyselá a kolektiv SDH

MORD MLADÉ SLUŽEBNÉ, ANEB JAK MALÝ TÁŽALSKÝ CHLAPEČ ČETNICTVO NA STOPU PŘIVÉSTI RÁČIL

Ve čtvrtek 30. ledna 1930 byly obě naše obce i celé okolí vzrušeno hrůzným nálezem. V korytě mlýnského náhonu Morávky, blízko mlýna zvaného „Kunstmühl“, našel blatecký mlynář Anton Hruban při ranní obchůzce stavení, těsně u česla mlýnské propusti, mrtvé tělo.

Ačkoliv byl pan otec Hruban velice rozrušen, usedl na kolo a jel sám vše ohlásit do nedalekých Charvát na četnickou stanici. Tamější vrchní strážmistr Rudolf Blaha trpělivě mlynáře vyslechl, pak zavolal svého podřízeného, strážníka Benedikta Vaňka a neprodleně se všichni odebrali na místo činu.

Nejdříve podrobně ohledali okolí mlýna a pak vytáhli utopence na břeh. V něm záhy rozpoznali tělo mladé dívky, středně veliké zaoblenější postavy, s vlasy ostříhanými na tehdy moderní mikádo. Na krku měla pevně zadrhnuté „tvrzení“ – provaz, který se v tehdejší době používal při vožení trakaře.

Policejní nos četnického vrchního strážmistra Rudolfa Blahy okamžitě zavětil velký případ. S vidinou jistého povýšení se proto bezodkladně ujal sám vyšetřování.

Ještě téhož dne přivolal z Olomouce do mlýna soudní komisi a již odpoledne se mu podařilo utopenou identifikovat. Jednalo se o Annu Doleželovou, rodem z Blatce z kovárny č. 49, sedmnáctiletou služebnou u rolníka Metoděje Lenocha v Tážalech č. 21.

Místo činu

Když příštího dne roztála slabá vrstva sněhu a tážalské „dračky peří“ cestou na Kunstmühl našly kolem náhonu nepřehlédnutelné stopy po tažení nějakého těžkého břemene a také sponu do vlasů, která s určitostí patřila utonulé, odmítl vyšetřovatel domněnku o možné sebevraždě, ale přiklonil se k názoru, že se jedná o vraždu.

Také Metoděj Lenochovoji výpovědi podpořil tuto hypotézu: V sebevraždě nevěřím, neboť naše služebná byla dívka velice veselá, milá a bezstarostná. Určitě netrpěla nijakou úzkostí, i když v poslední době jsem na ní pozoroval zřejmý neklid, který jsem však přisuzoval poblázněné zamilovanosti.

Poslední slova této výpovědi pozvedla charvatského vrchního strážmistra ze židle:

„A je to tady, byla zamilovaná! A krk za to dám, že nešťastně – ale do koho?“ To, bohužel, Metoděj Lenocho nevěděl.

Nicméně Rudolf Blaha dobře znal starou policejní filozofii, že kde je násilná smrt mladé dívky, tam je i zhrzený nápadník, či omrzelý milenec. Této jisté indicie se proto pevně chytil, a ta jej také po několika návštěvách největších tážalských „drben“, jejichž ostřížím zraku nemohlo nic ujít, přivedla k nanejvýš podezřelému – pětadvacetiletému Augustinu Antesovi, žijícímu u své matky na Sokole v Dubu nad Moravou, který se živil příležitostným muzicírováním po různých zábavách, tancovačkách, svatbách, či pohřbech s místní dubskou kapelou. Ovládal bravurně housle, klarinet i křídlovku, když bylo potřeba, zastoupil i bubeníka.

Ohled po zatčení byl Antes vyslýchán na četnické stanici v Charvátěch. K ničemu se však nepřiznal a všechna obvinění rázně odmítl. Protože nebyli žádní očití svědci, dostal se vrchní strážmistr do slepé uličky a zanechal proto myšlenky, že tento případ vyšetří sám. Nechal z toho důvodu Augustina Antese deportovat ke „Dvěma lvům“ do Olomouce.

Ale i zde, ve vyšetřovací vazbě, obviněný veškerá nařčení z možné vraždy popíral. Vymýšlel si různé legendy, ve kterých bylo mnoho rozporů, polopravd i vyložených lží. Své výpovědi také neustále měnil a někdy i celé bral zpět.

Že se s Annou Doleželovou znal, však nepopíral. Seznámili se prý někdy koncem léta v Blatci, kde hrál na taneční zábavě. Domluvili si spolu na příští neděli rande, které skončilo, údajně poprvé a naposledy, ve vysoké trávě u Moravy. Pak se seznámil s jinou dívkou, také z Tážal, sestrou jeho kolegy z kapely, se kterou podle jeho slov chodil na vážno. Anny se to ovšem velmi dotklo, dělala mu žárlivé scény a vydírala ho tvrzením, že je s ním v jiném stavu.

Antes chtěl mít v této věci jasno a proto s Annou navštívil (několikrát již trestanou) bábu andělíčkářku v Bolelouci. Ta těhotenství potvrdila, avšak zákrok k zbavení nechtěného otežku provést nechtěla. Doporučila ale oběma „odborníka“ na takovéto záležitosti, známého doktora v Olomouci, jinak také zasloužilého historika a archiváře města Olomouce. Ten ale rovněž, po jejich návštěvě, odmítl interrupci provést.

Poněvadž se vyšetřovatelé nemohli hnout z místa, čekali velice netrpělivě na pitevní zprávu. Když konečně po dvou dnech došla, byli jí šokováni. Stálo v ní, že Anna Doleželová zcela bez pochyb nikdy těhotná nebyla a v jejím případě jde dokonce o neporušenou pannu.

Z toho vyplynulo jediné: zaslepena žárlivostí a opomíjenou láskou byla Anna zřejmě s pochybnou porodní bábou i doktorem domluvena (určitě ne zadarmo), jen aby se milovaný Gustin „chytil“. Netušila nebohák, že si tím vlastně upletla provaz na krk.

Potratářka i doktor, vedeni pudem sebezáchrany, pak při výpovědi zcela svorně, i v konfrontaci s Antesem, tvrdili, že mu nikdy graviditu Anny s určitostí nepotvrdili a příjem honoráře za její vyšetření, byť jen jediného haléře, vehementně odmítli. Hlavní aktérka byla po smrti a větší

váhu měly ovšem dvě výpovědi proti jedné. A tak přes to, že oba dva byli pro policii „známými firmami“, podařilo se jim pro tentokrát z paragrafů vykličkovat a proklouznout bez sebemenšího trestu.

Obviněný Antes se ovšem cítil být podvedený a proto stále tvrdošíjně zapíral. Tvrdil, že se s Annou v kritickou dobu již nestýkal a v osudný večer v Tážalech vůbec nebyl. Nezlomila ho ani identifikace utopené v márnici na hřbitově v Charváttech. Již se zdálo, že pro nedostatek důkazů bude obvinění nemožné a Antes bude z vazby propuštěn.

Přišel však nečekaný obrat, o který se paradoxně postaral malý chlapec z Tážal. Šestiletý Vladimír Lenocho, syn již výše jmenovaného Metoděje Lenocha, u kterého Anna sloužila, našel totiž ve své dětské

Vl. Lenocho

knížce velice významný důkaz. Tím byl neodeslaný dopis, psaný nepochybně rukou Anny Doleželové. Pisatelka v něm Gustovi navrhuje schůzku na 29. leden večer u hospody na Kocandě, tedy přesně v inkriminovanou dobu její násilné smrti, a bláhově dodává, že se již na setkání velice těší.

Tento důkaz obviněného poprvé vyvedl z míry, ale ustupoval jen velmi pomalu.

Schůzku s Annou v osudný večer, po dlouhém vykrucování, přiznal.

„Sešli jsme se u hospody na Kocandě. Anně jsem přinesl popruh. Měla si pro něj ten večer přijít její známá z Blatce, která měnila službu a chtěla na trakaři přestěhovat své věci k jinému hospodáři. Když však kamarádka dlouho nešla, vyzval jsem Annu k procházce ke mlýnu. Rozešli jsme se až na mostě přes Morávku. Pak se mně Anna ztratila ve tmě. Zaslechl jsem ještě v dále nějaké kroky a uviděl malý ohnivý bod zapálené cigarety, potom dokonce i výkřik a štěkot psů“.

Takovému vyprávění nemohli vyšetřovatelé samozřejmě uvěřit, zvláště když nedovedl vysvětlit, proč dívku opustil na tak nepříhodném místě.

Po osmihodinovém výslechu se Antes nervově zhroutil a lítostivě slíbil, že konečně řekne pravdu. Připustil potom, že Annu s outěžkem přemlouval k sebevraždě, ale že chtěl zároveň i on ukončit svůj život vlastní rukou. Měl v úmyslu se zastřelit, nebo otrávit.

Na výslovné přání Anny uvázal jeden konec popruhu k železnému zábradlí mostku – a ona potom s výkřikem „Gusto, sbohem“ skočila do Morávky. V té chvíli se prý vzpamatoval a skočil za ní, aby ji zachránil. Popruh se však přetrhl, a když chtěl nebhodou dostat na břeh, druhý konec smyčky ze se jí ještě víc zadrhl kolem krku, tělo mu sklouzlo znovu do vody a proud ji unášel ke mlýnu.

Protože ani toto doznání se nezdálo moc přesvědčivé, přistoupili vyšetřovatelé k rekonstrukci činu přímo na místě. Tam s překvapením zjistili, že opravdu kratší kus doličného předmětu dosud visel na zábradlí. Nebyl však přetržený, ale přerezaný. To byl první důkaz, že Antes nemluvil pravdu, a další na sebe nenechal dlouho čekat.

Když změřili délku popruhu na těle utonulé od přetrženého zbytku na zábradlí, došli k zajímavému závěru. Popruh byl tak dlouhý, že při skoku z mostu do náhonu se Anna nemohla uškrtit i kdyby si klekla ve vodě na kolena.

Ted' se dalo s jistotou tvrdit, že dívka byla uškrtna násilně, tažena několik desítek metrů po louce a potom hozena do Morávky. Tomu svědčil i nálezný stop a hřebene nebhodé, které posledního ledna objevily tážalské „dračky peří“ cestou na kunstmühlský mlýn.

Antes však ani potom, a vlastně nikdy, nepřiznal vražedný úmysl. Neustále, čím dál zmateněji tvrdil, že spolu s Annou chtěli tak jako Romeo a Julie zemřít společně, on že však potom nenašel odvahu sáhnout si na život.

V dopise z vězení ještě před rozsudkem požádal matku, aby byl jako nevinný pochován v bílé rakvi s družičkami a aby mu dala na pomník vytesat nápis: „Chtěl pro lásku zemřít“

Krátce před hlavním líčením, jako poslední možnost vyhnout se trestu, předstíral Antes šílenství. Nebylo mu to však nic platné, dne 8. října 1930 byl uznán vinným ze zločinu vraždy a odsouzen k trestu smrti provazem.

Smyčka kolem krku se mu však nakonec nezadrhla. President T. G. Masaryk si před podepsáním rozsudku vyžádal návštěvu odsouzence a po delší společné rozmluvě – trest smrti nepodepsal.

Antes měl v sobě zvláštní charisma, kterému asi do jisté míry podlehl i president Masaryk.

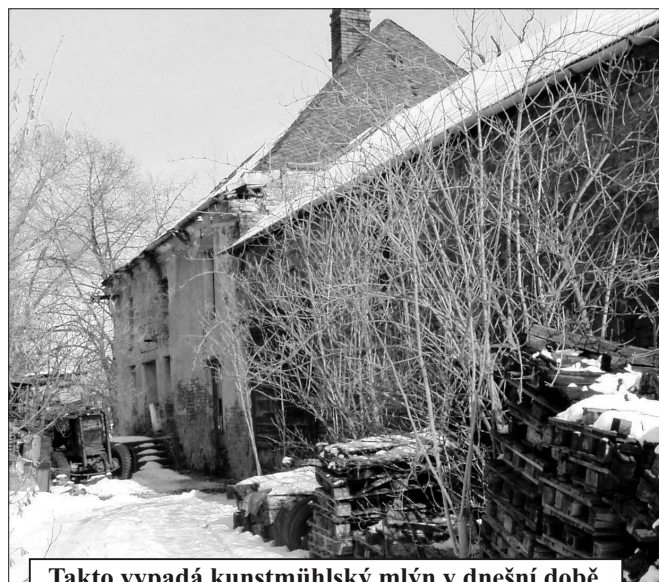
Touto cestou milosti byl odsouzenému vězni trest změněn na patnáctiletý těžký žalář.

Jak tuto smutnou a hrůzostrašnou událost viděl a popsal blatecký kronikář Fr. Navrátil a jaký byl další osud Gustava Antese, se můžeme dočíst v tamější kronice:

„29. 1. 1930 zavraždil 26 letý hudebník G. Antes z Dubu nad Moravou 17 letou Annu Doleželovou z Blatce č. 49. Svoji oběť vylákal toho dne pozdě večer z hostince na Kocandě k procházce po silnici směrem ke Grygovu. Na mostě přes náhon uvázal vrah nenápadně jeden konec provazu k zábradlí, druhý dívce kolem krku a shodil ji z mostku dolů v úmyslu zamaskovat vraždu. To se mu však nepovedlo. V náhonu bylo málo vody, Doleželové se podařilo sundat si smyčku a vylézt na břeh. Antes přerezal u zábradlí provaz, udělal na něm novou smyčku, dívku zaškrtl a mrtvou zatáhl ke mlýnu, kde ji vhodil do vody.“

Byl odsouzen k trestu smrti oběšením, ale trest mu byl změněn na 15 letou káznici. V roce 1945 byl Antes podmíněčně propuštěn na svobodu. Oženil se s ženou, která opustila svoji rodinu (muže a malé dítě) a žije s ní v jisté obci u Přerova.“

Milan Ženčák

Takto vypadá kunstmühlský mlýn v dnešní době.

KOŽUŠANSKÁ ŠESTKA

Dne 2. srpna 2015 byl v naší obci uspořádán pod záštitou sport-action.cz a místního občana Romana Špičáka 1. ročník běžeckého závodu „Kožušanská šestka“.

Start, cíl i veškeré zázemí zaštilil náš areál Za tratí. Závodní okruh měl délku 4 km s převýšením 26 m. Organizátoři jej dokonale označili fábkory. Převážně se běželo v otevřené krajině, kde terén závodního okruhu byl nejen asfaltový, ale i hliněný a travnatý. Průběh závodu spočíval v uběhnutí co největší vzdálenosti na vytyčené trase za stanovený limit šest hodin.

Závodilo se v týmech: SOLO - závodník startoval a závodil sám bez možnosti střídání za jiného závodníka v kategorii muži i ženy. V této kategorii se zúčastnili i dva závodníci z naší obce, Roman Špičák, který skončil na krásném 2. místě a Lukáš Buchta, který skončil jako čtvrtý. Dále se soutěžilo v týmech TRIO - závodní tým tvoří tři startující, kteří se střídají během závodu v libovolném pořadí, v kategorii muži, ženy, mix.

Po příjemném odpoledni, kdy počasí si s námi hrálo, jak se mu zachtělo, nakonec soutěžící dosáhli obdivuhodných výsledků. Někteří běžci absolvovali svůj vůbec první závod a proto jim patří velký obdiv. Celkem se závodu zúčastnilo 19 soutěžících. V kategorii muži běžci uběhli za šest hodin neuvěřitelných 62,25 km a v kategorii žen 58,24 km.

Celý závod by se vůbec neobešel bez našich sponzorů Farma Blatec a Sport XL, za což jim patří velké Díky. Také bych chtěl poděkovat i některým místním občanům za pomocnou ruku při organizaci závodu a také místnímu hasičskému sboru, který zajišťoval občerstvení. Doufám, že v příštím roce 2016 u nás zahájíme již tradiční 2. ročník tohoto závodu, a to ještě s více závodníky i fanoušky.

Roman Špičák

VÍTE, CO JE VÝLETNÍČEK?

Dovolte mi, abych využila této příležitosti, a i když či právě proto, teď prožíváme studené, sychravé a nevlídné podzimní dny, vrátila se zpátky, alespoň krátce, k letošním horkým, sluncem prozářeným prázdninám. Ráda bych totiž vyjádřila pochvalu, poděkování a snad i trochu poradila všem těm rodičům, kteří každoročně řeší problém kam a co se svými dětmi o prázdninách.

Tak tedy ne všichni asi víte, že letos poprvé byl ve dnech 10. -14. 8. 2015 v našem Kulturním domě zorganizován Letní dětský tábor bez přespání tzv. Výletníček.

Určitě velice záslužný čin, který jistě patřičně ocení nejen rodiče dětí, které ještě nejsou natolik samostatné a vyzrálé, aby v pohodě a bez zbytečného stresu prožily týdenní či ještě delší prázdninový pobyt bez svých nejbližších. Proto bych chtěla pochválit Sylvu Gruntovou a Ivetu Vlašnou,

které se s vervou pustily do přípravných prací a celou akci úspěšně zvládly.

První zájemce, jak jinak, získaly mezi Hanačkami, ale postupně, jak uvidíte na fotografiích, se počet zájemců značně rozšířil.

Program, jak se můžete dočíst ze zápisků účastníků, byl opravdu pestrý a zajímavý. Jen tak namátkou. Při výletu na sv. Kopeček děti navštívily a vyzkoušely lanové centrum, na kolech se vydaly do Dubu nad Moravou, v Olomouci navštívily svíčkárnu. Bylo i koupání, hry, vyrábění masek a jiné.

Dovolte mi citovat jednu z účastnic tohoto tábora: „Prostě sranda a hrozně nás to baví. Je tu fajn a příští rok zas“. Myslím, že k tomu není třeba co dodávat-jen děkujeme nejen vedoucím, ale i všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu celého tábora.

A teď na závěr má rada.

Milí rodiče,

až opět budete přemýšlet, jak a kde mají vaše děti příjemně trávit svůj prázdninový čas, nezapomeňte na tábor „Výletníček“.

Miloslava Lakomá

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ A POZVÁNKA SENÁTORA ING. MARTINA TESAŘÍKA ČTENÁŘŮM NAŠEHO ZPRAVODAJE

Vážení spoluobčané, milí přátelé!

Dovolte mi, abych vám jménem svým i jménem Senátu Parlamentu České republiky popřál krásné Vánoce a hodně štěstí v nadcházejícím roce.

Konec roku máme tradičně spojen se zvolněním pracovního tempa a chvílemi, které trávíme se svými blízkými. Především Vánoce jsou obdobím pro setkání rodin a návštěvu našich blízkých, na něž jsme často během roku neměli příliš mnoho času.

Je mým přáním, aby vám příští dny přinesly co nejvíce radosti a štěstí. Zároveň bych vás rád požádal, abyste se zamysleli, zda se někdo ve vašem okolí nepotýká se samotou, která je především v tomto období zvláště tíživá. Věřím, že krátké zastavení se a rozhovor s někým, kdo nemá možnost být se svými nejbližšími, může obohatit jeho i vás.

K naší kultuře patří také solidarita s potřebnými. Věřím, že každý z nás i může odepřít některou z drobných radostí, aby pomohl jinému člověku. V Evropě letos pobývá velké množství rodin bez střechy nad hlavou a potřebného vybavení. Zvažte, zda například vašemu staršímu oblečení nebude lépe ve sbírce pořádané charitou než ve sklepe nebo dokonce v odpadu.

Pokud byste měli ve svém prosincovém programu čas na zajímavou kulturní akci, zvu vás na tradiční vánoční koncert pořádaný 26. prosince od 17 hodin v chrámu Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou, který se každý rok koná s mou podporou a za mé účasti.

Krásné svátky.

Ing. Martin Tesařík
senátor za Olomoucko

ZEMŘEL NEJSTARŠÍ OBČAN KOŽUŠAN

V úterý dne 27. října zemřel v pozhnaném věku 96 let nejstarší občan Kožušán – Bohumil Vaca. Narodil se těsně po skončení 1. světové války a vzniku Československé republiky 22. května 1919 jako druhé a poslední dítě rodičům Teofilu Vacovy a Františce, rozené Zemánkové z Chválkovic.

4. června 1948 se devětadvacetiletý Bohumil Vaca oženil s Marií Vychodilovou z Tučap a současně dnem sňatku převzal od svých rodičů rodný grunt č. 10, na kterém hospodařil do roku 1953, kdy v Kožušanech došlo ke kolektivizaci zemědělství.

Se svojí manželkou vychovali společně tři děti a do důchodového věku oba pracovali v místním JZD (Jednotné zemědělské družstvo). Dožili se osmi vnuků a sedmnácti pravnuků.

Na zemědělské usedlosti č. 10 hospodařilo pět pokolení Vacova rodu. První z nich se jmenoval Lukáš, pocházel z Těšetic a do Kožušan přišel ve svých dvaceti letech v roce 1821. Dne 19. listopadu toho roku se zde oženil s dvaatřicetiletou vdovou Terezií Vymětalovou, majitelkou zmíněného gruntu č. 10. Potom tady postupně hospodařili jejich potomci František, Jan, Teofil a posledním z nich byl Bohumil.

Bohumil Vaca byl nejen posledním hospodářem na rodném gruntě, ale byl také dějinně posledním, v tom pravém slova smyslu, sedlákem v Kožušanech.

27. října 2015, dnem jeho úmrtí, skončila více jak tisíciletá historie selského stavu, selských rodů a selských gruntů v naší obci...

Budiž čest jeho památce!

M.Ž.

Bohumil Vaca

NAŠI JUBILANTI

Leden:

Králová Miloslava
Svobodová Ludmila
Šmehlíková Drahoslava
Soušek Bohumil

Únor:

Acler Lubomír
Doubravská Helena
Zavadil Oldřich

Březen:

Mülerová Marie
Řoutilová Ludmila
Vaníčková Anežka
Lampar Jaroslav
Vaníček Rostislav

VZPOMÍNÁME

Vaca Bohumil
Grunt Jaroslav

HISTORIE ŠKOLSTVÍ V KOŽUŠANECH-TÁŽALECH

Ve dnech 7. a 8. listopadu letošního roku proběhla k příležitosti 135. výročí otevření nové školy v Kožušanech úspěšná akce pořádaná ve spolupráci zdejší školy, obce a redakční rady místního Zpravodaje. Spoluobčané měli možnost navštívit krásnou výstavku, na jejíž přípravě se velkou měrou podílel p. Milan Ženčák. Shlédnout zde mohli na deseti velkoplošných plakátech 142 fotografií a historických dokumentů, 135 let starou vzácnou školní kroniku, zapůjčenou ze Státního archivu, a spoustu školních exemplářů z dřívějších dob. Každý návštěvník také obdržel brožurku o historii školství v naší obci. Na půdě školy se setkali bývalí i současní ředitelé a učitelé místní i okolních škol a v přátelském posezení a vzájemném rozhovoru si zavzpomínali a vyměňovali své zkušenosti. Žáci školy si se svými učiteli připravili krásné vystoupení, po kterém následovala praktická ukázka výtvarných dílen, kde si děti se svými rodiči mohly zhotovit vánoční výrobky, nebo ozdoby na vánoční strom. Celá akce byla velmi úspěšná. Spousta občanů všech generací si přišla zavzpomínat na školní léta s velkým zájmem.

Diana Buchtová

Nadučitelé, správci, řídící učitelé a ředitelé
(obecné, národní, základní) školy v Kožušanech.

7. 11. 1880 – 16. 11. 1909	Antonín Pecha
17. 11. 1909 – 31. 8. 1932	Antonín Kohn
1. 9. 1932 – 31. 8. 1933	Ludmila Králíková
1. 9. 1933 – 31. 8. 1941	Jan Zdražil
1. 9. 1941 – 31. 3. 1942	Marie Vláčilová
1. 4. 1942 – 31. 5. 1942	Milada Sigmundová
1. 6. 1942 – 31. 7. 1946	Josef Ženčák
1. 8. 1946 – 31. 8. 1960	Bohumil Konečný
1. 9. 1960 – 31. 1. 1992	Václav Schindler
1. 2. 1992 – 30. 6. 2000	Dagmar Kovářová
1. 7. 2000 – 31. 3. 2004	Jiří Pospíšil
1. 4. 2004 – 31. 7. 2012	Jirina Nakládalová
1. 8. 2012 – dodnes	Zdeňka Vašíčková

Velkoplošný plakát 150×90 cm

Školní fotografie

